La Sagrada Família (B)

Text de l'Evangeli (*Lc* 2,22-40): I després de complir-se els dies de la purificació d'ells, segons la Llei de Moisès, el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, tal com està escrit en la Llei del Senyor: «Tot mascle nat el primer, serà considerat sant per al Senyor», i per a donar l'ofrena d'acord amb el que està dit en la Llei del Senyor: «Una parella de tórtores o dos colomins».

I heus aquí que hi havia a Jerusalem un home, de nom Simeó; i aquest era un home just i pietós, que esperava la consolació d'Israel. I l'Esperit Sant era amb ell. I havia rebut resposta de l'Esperit Sant que no veuria la mort si abans no veia el Crist del Senyor. I vingué per l'Esperit al temple. I quan els seus pares portaven l'infant Jesús per fer amb ell segons el costum de la Llei, ell el prengué en els seus braços i beneí Déu, i digué: «Ara deixa anar el teu servent, Senyor, segons la teva paraula, en pau; perquè els meus ulls han vist la teva salvació, que preparares davant la faç de tots els pobles, llum per a revelació de les nacions i glòria del teu poble Israel».

I el seu pare i la seva mare estaven meravellats per les coses que es deien d'ell. I els beneí Simeó, i digué a Maria, la seva mare: «Vet aquí que aquest està posat per a ruïna i aixecament de molts a Israel, i com a senyal que serà contradit -i a tu mateixa una espasa et travessarà l'ànima-, perquè siguin revelats els pensaments de molts cors».

I hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada, i havia viscut amb el seu home set anys des de la seva virginitat. I ella, vídua fins als vuitanta-quatre anys, no s'apartava del temple, servint nit i dia amb dejunis i pregàries. I ella, acudint-hi en aquella mateixa hora, lloava Déu i parlava d'ell a tots els qui esperaven la redempció de Jerusalem.

I quan compliren totes les coses segons la Llei del Senyor, retornaren a la Galilea, a la seva ciutat de Natzaret. I el nen creixia i s'enfortia, ple de saviesa, i la gràcia de Déu era sobre ell».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor»

Mn. Joan Ant. MATEO i García
(Tremp, Lleida, Espanya)

Avui, celebrem la festa de la Sagrada Família. La nostra mirada es desplaça del centre del pessebre —Jesús— per a contemplar al seu entorn Maria i Josep. El Fill etern del Pare passa de la família eterna, que és la Santíssima Trinitat, a la família terrenal formada per Maria i Josep. Què important ha de ser la família als ulls de Déu quan el primer que procura per al seu Fill és una família!

Sant Joan Pau II, en la seva Carta apostòlica El Rosari de la Verge Maria, ha tornat a destacar la importància cabdal que té la família com a fonament de l'Església i de la societat humana, i ens ha demanat que preguem per la família i preguem en família amb el Sant Rosari per revifar aquesta institució. Si la família va bé, la societat i l'Església aniran bé.

L'Evangeli ens diu que el noi creixia i es feia fort, era entenimentat. Jesús va trobar el caliu d'una família que s'anava construint en les seves recíproques relacions d'amor. Què bonic i profitós seria que ens esforcéssim més i més en construir la nostra família: amb esperit de servei i de pregària, amb l'estimació mútua, amb una gran capacitat de comprendre i perdonar. Tastaríem —com en la llar de Natzaret— el cel a la terra! Construir la família és avui una tasca de les més urgents. Els pares, com recordava el Concili Vaticà II, hi tenen un paper insubstituïble: «És deure dels pares crear un ambient de família animat per l'amor, per la pietat envers Déu i envers els homes, i que afavoreixi l'educació íntegra personal i social dels fills». En la família s'aprèn allò més important, a ser persones.

Finalment, parlar de família per als cristians és parlar de l'Església. L'evangelista sant Lluc ens diu que els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per a presentar-lo al Senyor. Aquella ofrena era figura de l'ofrena sacrificial de Jesús al Pare, fruit de la qual hem nascut els cristians. Considerar aquesta joiosa realitat ens obrirà a una fraternitat més gran i a estimar més l'Església.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Natzaret és l'escola on s'inicia el coneixement del seu Evangeli. Com voldríem començar, al costat de Maria, la nostra iniciació a la veritable ciència de la vida!» (Sant Pau VI)

- «La família de Jesús, sent una família com les altres, és model d'amor conjugal, de col·laboració, de sacrifici, de confiança en la divina Providència..., de tots els valors que la família conserva i promou, contribuint a formar l'entramat de tota societat» (Benet XVI)

- «La vida amagada de Natzaret permet a tots els homes de tenir comunió amb Jesús pels camins més ordinaris de la vida» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 533)